

[Fibiger.]

i mit Parti er vi i og for sig ikke imod, at der uddelles Kød kort; naar en Del Mennesker her i Landet er vanskeligt stillet, saa maa man komme dem til Hjælp. Men da denne Lov jo skulde være en Landbrugslov og give en Hjælp til Landbruget, er det noget uheldigt, at man tager en Trediedel af de Penge, der kommer ind her, og anvender dem til social Hjælp. Det synes vi ikke er rigtigt. Hvis der skal anvendes Penge til Uddeling af Kød kort, maa det ske som en almindelig social Foranstaltning, og Pengene maa tages paa anden Maade.

Jeg havde haabet, at den højtærede Landbrugsminister vilde have vist, at han nu vilde komme Landbruget mere til Hjælp end tidligere, men det har jeg ikke faaet Indtryk af ved at se dette Lovforslag. Vi er imidlertid i mit Parti villige til Forhandling om Lovforslaget. Ogsaa Ministeren stillede i Udsigt, at han var villig til at forhandle, forhaabentlig ogsaa til en Forbedring af Forslaget; jeg indrømmer ganske vist, at hans Udtalelser om at nedsætte Afgiften for Kalve o. s. v. egentlig ikke tydede paa Indrømmelser til Landbruget, snarere gik de i en anden Retning, men jeg haaber altsaa, at den højtærede Minister er villig til at forhandle, saaledes at Forslaget kan blive til mere Gavn for Landbruget, end det er for Øjeblikket, og vinde Tilslutning fra alle Sider. Jeg haaber, at Resultatet maa blive, at Kødproduktionen, Studedefningen, kan blive nogenlunde lønende, og jeg haaber, at der kan gives et vist Bidrag til Malkekvægsbesætningerne, saaledes at ogsaa denne Gren kan blive mere rentabel. Under disse Forhold skal jeg tilsige mit Partis Støtte til, at vi prøver paa at naa en Løsning.

N. P. Andreassen: For Lovforslaget Nr. 8, Punkt 3 paa Dagsordenen, det Lovforslag, som drejer sig om en Forlængelse af Loven af 31. Oktober 1934 indtil Udgangen af November 1935, vil jeg gerne sige Landbrugsministeren Tak. Hvis man nemlig var kørt ud i det saakaldte tomme Rum paa dette Omraade, vilde det — som man jo har set det tidligere — have været uheldigt. Ved den provisoriske Forlængelse af Loven har der været Mulighed for fortsat at følge den lige Linie, som præger de forskellige Kødordninger, saaledes som vi har haft dem i de sidste Aar. Vi fra vor Side kan derfor tiltræde dette Lovforslag.

Det andet Lovforslag, Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsæt-

ningen af Kvæg og Oksekød, drejer sig jo om en Forlængelse af denne Lov, saadan som den nu har været gældende for Aaret 1935, indtil Udgangen af 1936. De forskellige Paragraffer indeholder bl. a. Bestemmelser om Tilskuddet, som fastsættes til 6 Øre pr. kg for Stude paa mindst 500 kg og om en Slagteafgift af 20 Kr. pr. Stk. voksent Kreatur og indtil 12 Kr. pr. Stk. for Fedekalve, det vil sige Kalve af en Vægt fra 30 kg til 90 kg slagtet Vægt. Der er ogsaa afsat 3 Mill. Kr. til Fordeling af billigt Kød — sidst var der kun afsat 2 Millioner — og 5 Mill. Kr. til Nedslagning af tuberkuløse Kreaturer. Mit Parti — og det gælder ogsaa i særlig Grad det mindre Landbrug — kunde have ønsket forskellige Ændringer i Loven. Vi havde gerne set, om Loven havde faaet et vist Præg af at være en Afviklingslov, saa vi i Løbet af en kortere Periode, maaske et Par Aar, kunde være kommet ind under andre Forhold. Hvad f. Eks. angaar det første, Tilskuddet til Studene, da er det manges Opfattelse, at saadan som dette Tilskud ligger, virker det ikke heldigt over for Producenter af andre Kreaturer. Og hvad angaar Slagteafgifterne, ja, da er det jo saadan, at Afgiften for Fedekalvenes Vedkommende ikke staar i Forhold til de 20 Kr. for et voksent Kreatur, og enhver ved jo godt, at det er netop i saa daarlige Tider, som vi har i Øjeblikket, særlig det mindre Landbrug, som er interesseret i en Fortjeneste ved at opfede Kalve.

Jeg vil gerne understrege, at den sidste Lov har virket paa et noget andet Grundlag end de tidligere Love, idet man er naaet frem til ikke at destruere Kød, som er brugeligt til Menneskeføde, men det er kun de totalt kasserede Kroppe, der destrueres, og slet ikke Kød, der er brugeligt.

Det Afsnit af Loven, som jeg synes har den allerstørste Betydning, ikke alene for Landbruget, men i det store og hele, er det Afsnit, som gælder Udryddelsen af tuberkuløse Kreaturer. Forholdet er dette, at et Antal af rundt regnet 87 000 Kreaturer, altsaa langt den største Part af disse Kreaturer ved Siden af de rene Udsætterkreaturer, afsættes til Kommissionærer, 8 pCt. til Pladsforbrug, det vil sige, at for Slagteriernes Vedkommende tilbageholdes der til dette Pladsforbrug ca. 35 pCt., til industriel Brug 44 pCt., og af rent kasserede Kreaturer, altsaa fuldstændig ubrugelige til Menneskeføde, er der kun 13 pCt. Det er Forholdet, saadan som Lovens Virkninger er i Dag. Nu er der maaske dem, der vil mene, at af de 44 pCt., som bliver udnyttet industrielt, er der en Del, som